

INGEN ER SÅ ENSOM SOM EN VERDENSMESTER I BOKSNING

Af Dan Turéll

■ Sandheden om Muhammad Ali's liv er ikke ny. Det er en gammel historie som er sket nogle gange før med mange andre Muhammad Ali'er i hovedrollen. Det er en historie, som også under dette navn er fortalt nogle gange før. Men denne gang bliver den fortalt, om ikke af Muhammad selv, så af hans presse-mand og ynglings-forfatter, og hans personlige script-writer. Og det er en fuldkommen fantastisk fortælling!

■ Det er historien om helten der ved hvad han vil, filmhelten der med sammenbidt og utroligt fræsende energi har arbejdet sig op fra slumbunden. Manden der i mange år har måttet stå alene mod verden, kun støttet af familiens solidaritet og faderens klippefaste tillid, faderen som sagde til den 12-årige, daværende Cassius ved hans anden kamp: »Du bliver en ny Joe Louis, sønne!«

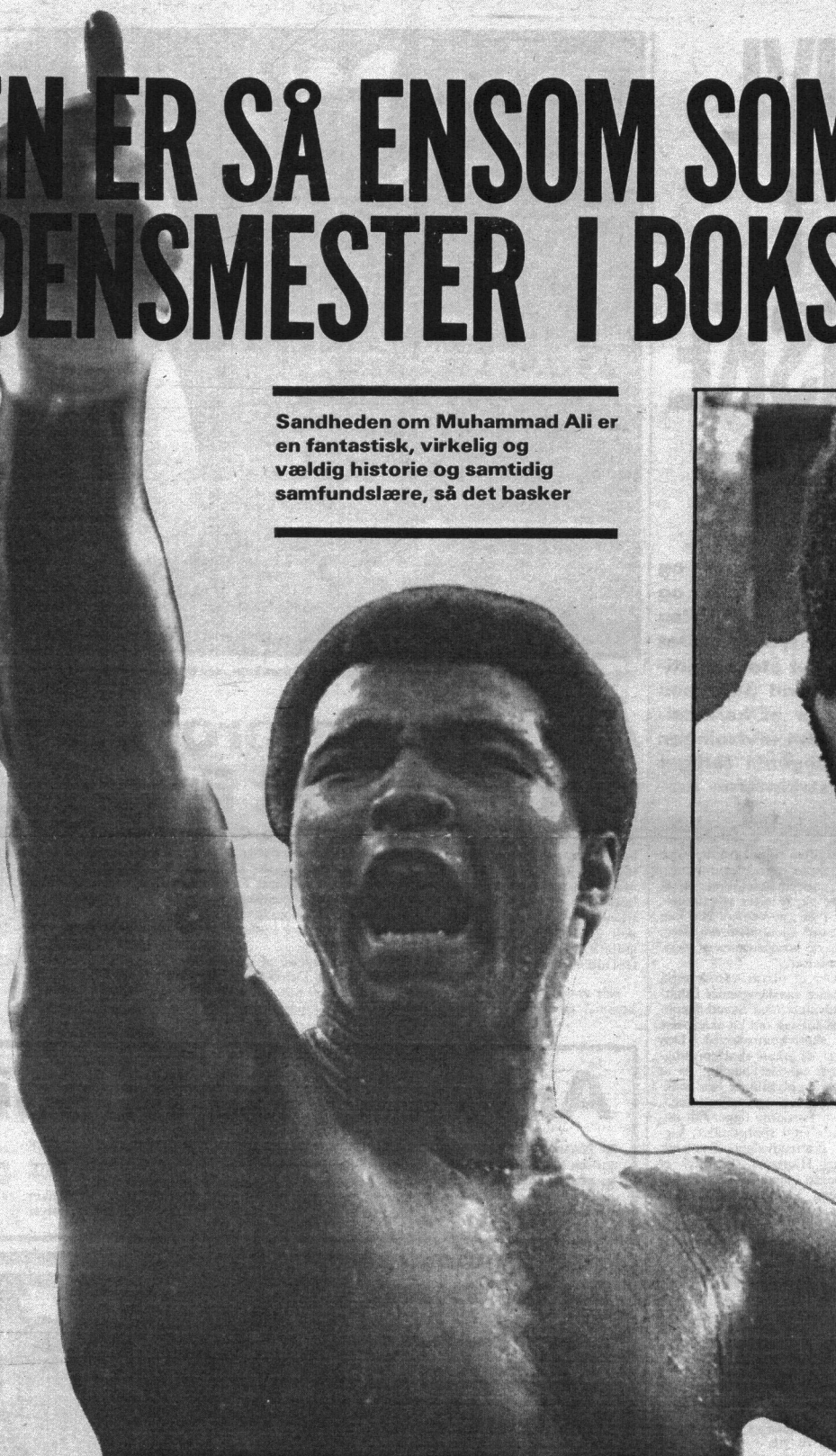
Kun én vej frem

Det er historien om drengen, der vinder selvtillid ved at banke gadens terror-klepert, den kraftige udsmitter Corky. Og som selv bliver bange for at ende som en anden lusket udsmitter, og som kun ser én vej frem og ud — og derfor koncentrerer sig om sin boksning med den særlige fanatisme, man kun kan fremvise når det er det man lever for. Det er historien om den 14-årige Cassius Clay der dagdrømmer om at blive verdensmester, og den 18-årige Cassius der bare de år senere er blevet olympisk mester, guldmedalje-vinder — men som stadig ikke kan få en hamburger og en milkshake på den lokale drugstore, og som til sidst smider guldmedaljen i floden uden rigtigt at kunne »forklare« hvorfor.

Billedet på sin races kamp

Det er nemlig også historien om en mand, hvis karriere

Sandheden om Muhammad Ali er en fantastisk, virkelig og vældig historie og samtidig samfundslære, så det basker

re i den grad er blevet identisk med en social identitet, en gruppe-bevidsthed, at han er blevet selve billedet på sin races og andre undertrykte kamp. Og det er derfor historien om en i dobbelt forstand professionel bokser, på en

gang psykiater og performer, der ved hvordan han skal vende hadbølger til egen fordel, og som godt selv ved, at »de der hader mig mest inspirerer mig mest«. En bokser med en stor følelse i kroppen, et stort hjerte. En bokser der

ved, at »når en bokser er slået, er også alle som tror på ham slået — hans familie, hans venner, hans børn...«

»Sandheden om Muhammad Ali's Liv« er mange historier. Historier om hans opvækst, hvordan han kom til

at læse Langston Hughes' digte og til selv at skrive digte, om hans første seksuelle oplevelse med en luder, om hans langsomt voksende forståelse for velinstuderede medie-shows som praktisk strategi, om hans første, mis-

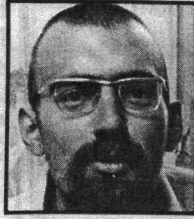
lykkede ægteskab — Muhammad som Ægtemand, eller hvad der skete da Den Selvrådige Mand fik en lige så Selvrådig Kvinde. Og om hans andet, vellykkede (sådan da?), da Den Forgudede fik Kvinden der Forgudede Han Mest.

Og der er historien om den dag da Cassius Clay mentalt blev Muhammad Ali: Den dag han skulle hvertes til Vietnam, og åbent sagde: »Jeg har intet mellemværende med Vietcong«. Den vægning kom til at koste ham 3½ års ukampdygtighed. Han blev simpelt hen lyst i band i hver eneste ring i Staterne. Men Muhammad Ali gav sig ikke. Han var og blev mesteren, om så i eksil, uden for sin ring.

Super stjerne stilen

Mange forstod ikke det spil han spillede, og mange hetzede imod ham — især den hvide overklasse. Men

Muhammad Ali forstår værdien af at lade sig fotografere sammen med børn, men hans optræden tyder på, at han virkelig er børneven. Her omfavner han en ung beundrer fra Malaysia før kampen mod Joe Bugner.

Forfatteren Dan Turéll om Muhammad Alis bog »Sandheden om mit liv«.

den gamle kyniske showman Billy Rose genkendte superstjerne-stilen fra sin tids Broadway, den aldrende filosof og fredsmager Bertrand Russell forstod og sympatiserede med Muhammads uafhængighed og mod, og mens farmand fordømte ham offentligt, som selvste sydstats-governør Ronald Reagan's søn og bad ham om en autograf.

Et liv med store øjeblikke, berusende verdenshistoriske øjeblikke. Og store beslutninger at tage, og — alle venner til trods — enorm ensomhed midt i offentligheden. Ingen er så ensom som en sværvægts-verdensmester. Ali ville ofte gerne have været ven eller bror med de andre, med en Joe Frazier, en Sonny Liston — men det var umuligt. Som han siger: Vi er dinosaurer. Vi er alene, hver for sig. Vi har dømt os til det.

Et gammelt bokser-mundheld siger, at »Verdensmestren i sværvægt er den virkelig

Mr. USA«. Det er den drøm Muhammad Ali har haft hele sit liv og brugt hele sit liv til at gøre virkelig, drømmen om at gå i Joe Louis' og Rocky Marciano's fodspor — og overtrumfe dem! Den drøm, som også er en artistisk drøm, har han haft lige siden han som ung indså, hvordan han »afskyede synet af store, klodsede sværvægttere i ustandselig clinch og nærkamp. Jeg vidste, jeg kunne gøre det bedre. Jeg ville være hurtig som en letvægtsbokser, cirkle, danse, retirere, angribe og manøvrere, føre hurtige, snertende stød, retirere, danse igen og gøre det til en kunst...«

For: »Den bedste følelse i verden er, når hele ens krop er i topform og muskler, blod og knogler føles stærke. Det er en varm, kildrende fornemmelse...«

Og fordi hele hans krop stadig væk, snart 34 år gammel, er i topform, kalder hans lejr og hans venner ham

ikke Muhammad, heller ikke Cassius. — nej, de kalder ham Champ, Champ for Champion, Verdens champion, og »Folkets Champion« — som der står på hans kåbe, som han har fået af en anden Folkets Konge: Elvis Presley.

Stor og farverig

Historien om Muhammad Ali er stor og farverig som en saga, og den fortæller gennem hans medgang og modgang en masse om hans tids USA. Om hvordan han blev truet ved sin overgang til de Sorte Muslimer, hvordan der blev sat ild på hans bopæl da Malcolm X blev myrdet, hvordan guvernør Lester Maddox var ude efter hans blod. Den fortæller også hvorfor Muhammad Ali gang på gang vandt på trods af alt og kunne forblive Champion: I kraft af en enestående stædig vilje, alle andre fordeles fundament også for en bokser. Kun den vinder som vil!

Så da Muhammad Ali vendte tilbage til ringen igen i 1970, da han gjorde det umulige come-back — ganske ligesom den sorte rock'n'roll-star han mest af alle ligner, i temperament som tone: Little Richard — da var det en genopstandelse, intet mindre. For det var ikke bare Muhammad Ali der sloges, det var den Sorte Mand, og bag ham igen Allah i slagsmål med Kristus, måske — en sort Allah, der f.eks. lige før kampen havde talt med gamle sorte Judge Aarons, hvis testikler Ku Klux Klan-folk skar ud i hans barndom.

Samfundslære

Ja, »Sandheden om Muhammad Ali« er en nutids-odysse af panikslagne pressekonferencer, blinkende blitzlys, øjeblikke i ringen (halvt blind i røgen og tummelen), i de svedige omklædningsrum eller under den udmattende træning, i familien og i »lejreren« af managers, promotors, sparrings-partnere — »Sandheden« ført op til VM-kampen med Joe Frazier, Ali's definitive sejr over ærkefejden, 30. september i år, og oversat på 12 dage af Mogens Boisen, så snart rettighederne til denne den første europæiske udgave var hjemme. Det er historien, og det er en fantastisk og virkelig og vældig og helt konkret historie. Og så samtidig samfundslære så det basker!

Muhammad Ali: »Sandheden om mit liv, fortalt til Richard Durham. Oversat af Mogens Boisen. 375 s., kr. 29,75. Lademann.